

Olof Marsja, installationsvy på Göteborgs konstmuseum.
Bild: Magnus Gotander / Stenastiftelsen

Recension: Stenastiftelsens kulturstipendium 2023 – Camilla Boström och Olof Marsja

Stenastiftelsens kulturstipendium 2023 går till Camilla Boström och Olof Marsja. Stipendiatutställningen på konstmuseet är en värld av färg, blommor och sensualism där undergången känns underbar. Stiftelsen kunde inte ha gjort ett bättre val, tycker Sara Arvidsson.

Sara Arvidsson

Publicerad 2023-12-01

Om man hade en tidsmaskin och reste tillbaka ungefär tjugo år i tiden och plockade upp några konstkännare för att bjuda in dem till 2023 års upplaga av Stenastiftelsens stipendiatutställning inom bildkonst, hade man nog fått se en del förvirrade miner. Så mycket blommor, hade de tänkt. Och må hända hade de också ifrågasatt hur denna motivsfär kan vara nyskapande.

För om det är något som förenar Camilla Boströms och Olof Marsjas arbeten är det just blommor. Dessutom har de en förkärlek för oväntade materialblandningar och avancerat hantverk. Ändå är de mycket olika.

[...]

Olof Marsja, "Med öppen famn 1, 2 & 3", "Bagaget", "Strövaren", 2023.
Bild: Magnus Gotander / Stenastiftelsen

För Olof Marsja var konstnärsyrket inte heller en självklarhet. När han började studera hantverk på samernas utbildningscentrum i Jokkmokk hade han inte en tanke på att han så småningom skulle ägna sig åt fri konst. Men så blev det.

Jag minns när jag först kom i kontakt med Marsjas universum, det var 2021 när jag besökte hans utställning på Nevven. Redan då fann jag hans hantverksbaserade konst egensinnig, och när jag ser denna stipendiatutställning kan jag konstatera att han med tiden bara har blivit vassare och bättre.

Brons, trä och glas kombineras med syntetiska textilier. Man kan inte låta bli att undra vad som kommer att bestå i framtiden och vad som kommer att förmultna.

Orden ”krypta” och ”grav” kommer till mig när jag står inför dessa figurer klädda i Gore-tex och päls. Liknelsen blir kanske mest slående i mötet med reliefen ”Mickey Hand & Catching the flame”, en diptyk som för tankarna till hieroglyfer.

Denna gång har Marsja gått upp i storlek och hämtat inspiration från en skapelseberättelse som har uppstått i hans huvud. Blommor syns överallt – de får ofta fungera som huvuden, andra gånger hänger de och dinglar från bälten som en sorts nycklar. Många av gestalterna är svarta, som om de förkolnat under en ständigt skinande sol.

I ”Algoealli (urdjur/protozoa)”, en skulptur i bränd björk vilken mest påminner om en stor ryggrad som hänger och dinglar från slaktgalgar, vidareutvecklar Marsja den samiska hantverkstraditionen. Forsbåtar från 1100-talet har fungerat som förlagor.

Olof Marsja, installationsvy på Göteborgs konstmuseum.
Bild: Magnus Gotander / Stenastiftelsen

Goofy och ödesmättad, så vill jag beskriva Marsjas konst. Skrattet ligger nära gråten. Hans blomsterfolk tycks ha färdats genom olika tider och snappat upp förödande kunskaper vi bara kan ana oss till. Kanske kommer de från framtiden? Stenastiftelsen kunde inte ha gjort ett bättre val.